

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/755/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203114
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814203114.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senáty JUDr. Dany Ferkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Viktórie Midovej, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na Vršku 12, proti odporcovi: C. J., X.. XX. XX. XXXX, L. Y. L., D. XXX, zastúpeného JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom so sídlom v Rožňave, Čučmianska Slhá 21, v konaní o zaplatenie 396,20 eur s prísl., o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 15. 04. 2014, č.k. 8C/64/2014-13 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo veci samej.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len "súd prvého stupňa") rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 396,20 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 24. 05. 2012 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 113,93 eur, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci vzal za preukázané, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX bol navrhovateľom odporcovi poskytnutý úver vo výške 350 eur za odplatu 133 eur, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 13-tich mesačných splátkach - prvých troch mesačných splátkach vo výške 1,75 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach po 47,78 eur, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca. Prevzatie finančnej hotovosti odporca potvrdil podpisom zmluvy. Celkovo odporca uhradil 86,80 eur, pričom posledná úhrada vo výške 20 eur bola zaplatená dňa 20. 03. 2012. Vzhľadom na to, že odporca prestal plniť svoje povinnosti riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka stratu výhody splátok a v predžalobnej upomienke zo dňa 10. 05. 2012 ho upozornil na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatení záväzku zo dňa 19. 06. 2012 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 23. 05. 2012 a dlžná čiastka predstavuje sumu 396,20 eur, t.j. rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplatom vo výške 483 eur a uhradenou čiastkou vo výške 86,80 eur. Po právnom posúdení veci v zmysle § 497, § 503 ods. 1, § 506 Obchodného zákonníka a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa uzavrel, že uzavretím predmetnej zmluvy vznikol medzi účastníkmi konania obchodný záväzkový vzťah. Keďže nesporne preukázané bolo to, že odporca nesplácal úver tak, ako bolo zmluvne dohodnuté, dostal sa s vrátením nesplatennej časti istiny poskytnutého úveru do omeškania. Navrhovateľovi preto vzniklo právo požadovať od odporcu zaplatenie zostatku dlžnej istiny nesplateného úveru v súlade

s ust. § 506 Obchodného zákonníka. Z týchto dôvodov považoval nárok navrhovateľa za dôvodný a preukázaný, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. Spolu s istinou zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy, vychádzajúc z nar. vlády č. 87/1995 Zb., počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej mesačnej splátky úveru, kedy nastala konečná splatnosť úveru.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 113,93 eur a na ich úhradu zaviazal neúspešného odporcu. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 27,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 86,47 eur za 2 úkony právnej služby á 28,22 eur (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd) a z režijného paušálu 2 x 7,81 eur, ktoré navýšil o 20 % DPH, t.j. o sumu 14,41 eur, čo spolu činí 86,47 eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie odporca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že návrh zamietne a prizná odporcovi voči navrhovateľovi náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania vytkol súd prvého stupňa, že rozhodnutie riadne neodôvodnil, keď nepoužil správny právny predpis, resp. zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Zo zisteného skutkového stavu je nepochybné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoje právo je zmluvou spotrebiteľskou, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žiadateľovi na nákup spotrebného tovaru. Súd správne posúdil predmetnú zmluvu ako zmluvu úverovú podľa Obchodného zákonníka, avšak pochybil, pokiaľ na daný skutkový stav neaplikoval zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom čase a v tej súvislosti neskúmal, či sa predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nepovažuje za bezúročnú a bez poplatkov. Vychádzajúc z ust. § 53 ods. 1, ods. 5 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj zo Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 2014 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podľa názoru odporcu v obchodných podmienkach, ktoré tvoria súčasť úverovej zmluvy, je obsiahnutá neprijateľná zmluvná podmienka, a to RPMN vo výške 45,11 %. Táto zmluvná podmienka je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy. Na takúto absolútne neplatnú podmienku mal preto súd prihliadnuť ex offo aj bez návrhu, nakoľko už samotné použitie tejto neprijateľnej podmienky predstavuje výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Takto upravená RPMN činí nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v zmysle § 53 ods. 5 neplatná. Ďalšou neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorú súd prvého stupňa nebral na zreteľ je „odplata vo výške 133 eur“, ktorá rozhodne nemá povahu istiny. Ak by súd prihliadol na neplatnosť tejto zmluvnej podmienky, nemohol by dospieť k rozsudkom priznanej sume, ale nanajvýš k rozdielu medzi výškou úveru z 350 eur a uhradenou sumou 86,80 eur. Na základe týchto neprijateľných podmienok možno dospieť s poukazom na § 1 ods. 1, § 3 ods. 2 a § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. k záveru, že neplatnou je celá zmluva. Pokiaľ teda možno dospieť k absolútnej neplatnosti celej zmluvy, je nutné ďalej skúmať aj otázku premičania celého nároku titulom vydania predmetu bezdôvodného obohatenia. Odporca tiež namietol, že súd nezohľadnil skutočnosť, že po čiastočnom späťvzátí návrhu v časti zmluvnej pokuty navrhovateľ nemal plný úspech v konaní. Poukázal tiež na nepriaznivé osobné a majetkové pomery odporcu, keď jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 191,40 eur, nevlastní žiaden hnutel'ný ani nehnuteľný majetok a do tejto situácie sa dostal vďaka nebankovým spoločnostiam, ktorým nevládze splácať úžernícke úroky. Navyše t. č. sa zdržiava v resocializačnom zariadení, ktoré nemôže opúšťať.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Podľa názoru navrhovateľa správne súd prvého stupňa posudzoval daný vzťah v zmysle Obchodného zákonníka, pričom stotožnil sa aj s právnym posúdením zmluvy o úvere. Najvyšší súd SR vo svojej judikatúre vyslovil názor, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že tento právny vzťah sa spravuje Obchodným zákonníkom. Navrhovateľ je toho názoru, že zmluvné strany si v zmluve zákonným spôsobom dojednali celkovú úrokovú sadzbu vo výške 20 % a odmenu za poskytnutie úveru vo výške 18 %, to všetko z poskytnutej istiny úveru, pričom úrok a odmena boli spoločne označené ako „odplata“. Všetky tieto skutočnosti boli uvedené, resp. dojednané v samotnej zmluve, a to v článku I. Preto odvolanie odporcu v tejto časti možno považovať za neodôvodnené.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie odporcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadisk

uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je (len) čiastočne dôvodné, čo do výroku o trovách konania.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 02. 09. 2015 o 09.50 hod. v poj. miestnosti č. dv. 227/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 27. 08. 2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Je nepochybné, že v danom prípade zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania bol založený zmluvou o úvere, ktorá v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy, je zmluvným typom, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. V danom prípade ide o zmluvný typ záväzkového vzťahu, všeobecne zahrňovaný do sústavy tzv. absolútnych obchodov.

Je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že súčasne ide aj o zmluvu spotrebiteľskú, ktorá sa spravuje ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), keďže daný zmluvný vzťah spĺňa podmienky uvedené v § 1 ods. 2 tohto zákona. Súčasne ide aj o tzv. zmluvu formulárovú, resp. štandardnú, ktorá spadá pod úpravu § 53 a násl. Občianskeho zákonníka, poskytujúcu ochranu spotrebiteľom. Uvedená skutočnosť však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. je, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Preto pokiaľ odvolateľ namietal, že v predmetnej zmluve je obsiahnutá neprijateľná zmluvná podmienka, ktorou je tzv. RPMN vo výške 45,11 %, táto námietka je neopodstatnená.

Ani odvolacia námietka, že „odplata vo výške 133 eur“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, neobstojí. Z obsahu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere totiž vyplýva, že v bode I. si zmluvné strany dojednali, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a tiež, že za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, čo spolu v číselnom vyjadrení činí 133 eur. Z vyššie uvedeného preto vyplýva, že v danom prípade zmluvné strany dojednali výšku úrokov, ktoré v číselnom vyjadrení nazvali ako „odplata“ vo výške 133 eur, čo nie je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z..

Ani odvolacia námietka odporcu, že nárok žalobcu je premlčaný nemá svoje opodstatnenie. Navrhovateľ totiž uplatnil predmetný nárok žalobou podanou na súde prvého stupňa dňa 20. 12. 2013, pričom k zosplatneniu úveru zo strany navrhovateľa došlo ku dňu 23. 05. 2012. Navrhovateľ teda uplatnil svoj nárok včas, v lehotách stanovených v ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Za situácie, pokiaľ súd prvého stupňa nepovažoval nárok navrhovateľa za premlčaný, nemožno mu vytknúť, že v odôvodnení rozhodnutia sa otázkou premlčania osobitne nezaoberal, a to najmä za situácie keď odporca na premlčanie nároku nepoukazoval.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi 396,20 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 24. 05. 2012 do zaplatenia, teda vo veci samej podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Nesprávny však bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ aplikáciou ust. § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol o trovách konania účastníkov. Neprihliadol totiž k tej skutočnosti, že pôvodne navrhovateľ uplatňoval voči odporcovi zaplatenie sumy 396,20 eur s prísl. a sumy 69,30 eur titulom zmluvnej pokuty, v ktorej časti návrh zoberal späť, v dôsledku čoho súd prvého stupňa uznesením zo dňa 25. 02. 2014 č.k. 8C/24/2014-23 konanie o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 69,30 eur zastavil. Nárok navrhovateľa o zaplatenie 396,20 eur s prísl. súd prvého stupňa týmto uznesením vylúčil na samostatné konanie, v ktorom si vymienil rozhodnúť aj o trovách konania. Súd prvého stupňa mal preto pri rozhodovaní o trovách konania zohľadniť aj tú skutočnosť, že konanie bolo v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo

výške 69,30 eur zastavené, čo odôvodňuje aplikáciu ust. § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. v danej veci.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude rozhodnúť o trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania, berúc do úvahy názor vyslovený odvolacím súdom v tomto rozsudku. Zároveň prihliadne aj na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a pri rozhodovaní o trovách konania zväží, či v danom prípade nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré poukázal odporca vo svojom odvolaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.